

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 24 stycznia 2025 r.

Poz. 497

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.15.2025 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 20 stycznia 2025 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2024r. poz. 1465 ze zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

-§1 ust.1 w zakresie zapisu: „lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań” i §2 w zakresie zapisu: „lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań” uchwały Nr XI/83/24 Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim z dnia 30 grudnia 2024r. w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego za udział w działaniach ratowniczych, akcjach ratowniczych, szkoleniu lub ćwiczeniu

Uzasadnienie

W dniu 30 grudnia 2024r. Rada Miejska w Baranowie Sandomierskim podjęła uchwałę Nr XI/83/24 w sprawie ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego za udział w działaniach ratowniczych, akcjach ratowniczych, szkoleniu lub ćwiczeniu. Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 8 stycznia 2025r.

Zgodnie z art. 15 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 2021r. o ochotniczych strażach pożarnych (Dz. U. z 2024r., poz. 233 ze zm.), zwanej dalej ustawą strażak ratownik OSP, który uczestniczył w działaniu ratowniczym, akcji ratowniczej, szkoleniu lub ćwiczeniu, otrzymuje, niezależnie od otrzymywanego wynagrodzenia, ekwiwalent pieniężny.

Następnie, przepis art. 15 ust.1a ustawy stanowi, że ekwiwalent pieniężny otrzymują również:

- 1) kandydat na strażaka ratownika OSP, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1,
 - 2) strażak ratownik OSP, który brał udział w działaniach, o których mowa w art. 3 pkt 7
- stosownie do posiadanych przez gminę środków finansowych.

Natomiast w myśl przepisu art. 15 ust.2 zd. 3 ustawy ekwiwalent pieniężny nalicza się za każdą rozpoczętą godzinę liczoną od zgłoszenia wyjazdu z jednostki *ochotniczej straży pożarnej* lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań, o których mowa w art.3 pkt 7, bez względu na liczbę wyjazdów w ciągu jednej godziny, a w przypadku kandydata na strażaka ratownika *OSP* - za każdą rozpoczętą godzinę szkolenia.

Z treści przytoczonych wyżej przepisów ustawy wynika zatem, że strażakowi ratownikowi *OSP*, który uczestniczył w działaniu ratowniczym lub akcji ratowniczej, ekwiwalent pieniężny nalicza się za każdą rozpoczętą godzinę liczoną od zgłoszenia wyjazdu z jednostki *ochotniczej straży pożarnej*, bez względu na liczbę wyjazdów w ciągu jednej godziny.

Wskazany przepis art. 15 ust.2 ustawy przewiduje również naliczanie ekwiwalentu pieniężnego za każdą rozpoczętą godzinę liczoną od gotowości do wyjazdu, jednakże wyłącznie w przypadku brania udziału przez strażaka ratownika *OSP* w realizacji zadań, o których mowa w art. 3 pkt 7 ustawy. Natomiast zadania, o których mowa w art. 3 pkt 7 ustawy to: zabezpieczanie obszaru chronionego właściwej jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej, określonego w powiatowym (miejskim) planie ratowniczym.

Tymczasem w §1 ust.1 uchwały zamieszczono zapis, w myśl którego: „wysokość ekwiwalentu pieniężnego za udział w działaniu ratowniczym lub akcji ratowniczej dla strażaka ratownika OSP wynosi: 20 zł (...) za każdą rozpoczętą godzinę liczoną od zgłoszenia wyjazdu z jednostki *ochotniczej straży pożarnej lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań*”, co stanowi nieuprawnioną modyfikację przytoczonego wyżej uregulowania w art. 15 ust.2 ustawy.

Orzecznictwo sądowoadministracyjne wielokrotnie wskazywało, iż powtórzenia i modyfikacje przepisów ustawowych, jako wysoce dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z 16 czerwca 1992 r., ONSA 1993/2/44; wyrok NSA z 14 października 1999 r., OSS 2000/1/17; wyrok NSA 6 czerwca 1996 r., sygn. SA/Wr 2761/95, nie opubl.). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może prowadzić do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba, bowiem liczyć się z tym, że powtórzony czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko powtarzania i modyfikacji w uchwale przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne.

Stąd też należy zakwestionować jako nieuprawniony §1ust.1 badanej uchwały we fragmencie: „lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań.”

W §2 uchwały postanowiono przyznać ekwiwalent pieniężny strażakom ratownikom OSP za wykonywanie zadań określonych w art. 3 pkt 3, 4, 5, 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2021r. o ochotniczych strażach pożarnych w kwocie 12 zł (...) za każdą rozpoczętą godzinę od zgłoszenia wyjazdu z jednostki ochotniczej straży pożarnej lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań.”

Stosownie do art. 15a ustawy rada gminy może, w drodze uchwały, przyznać ekwiwalent pieniężny strażakom ratownikom *OSP* za wykonywanie zadań innych niż wymienione w art. 15. W uchwale wskazuje się te zadania oraz wysokość i sposób ustalenia ekwiwalentu pieniężnego.

Stosując się do dyspozycji w art. 15a ustawy w przytoczonym wyżej §2 wymieniono zadania, za wykonywanie których strażakom ratownikom OSP przysługuje ekwiwalent pieniężny. We wskazanym przepisie uchwały określono jednak jednocześnie dwa sposoby ustalania wysokości ekwiwalentu, co powoduje poważne wątpliwości, który z tych sposobów należy w danym przypadku stosować. Podkreślenia natomiast wymaga, że zasada określoności regulacji prawnych wymaga, aby przepisy prawne były formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny, tak, aby organ je stosujący nie miał wątpliwości co do ich interpretacji. Przepisy o niedookreślonej (niewystarczająco określonej) lub niezrozumiałej treści należy uznać za sprzeczne z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą poprawnej legislacji (wyroki TK z dnia 17 grudnia 2002 r., U 3/02, oraz z dnia 13 września 2005 r., K 38/04). Stąd też należało zakwestionować § 2 uchwały we fragmencie: „lub gotowości do wyjazdu w celu realizowania zadań.”

Wobec powyższego stwierdzono nieważność uchwały Nr XI/83/24 Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim z dnia 30 grudnia 2024r. w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul. Kraszewskiego 4A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Magdalena Kryczka
Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru